

'Ik wil met liedjes ontroeren, raken'

Meike Veenhoven maakt derde cd

Jan van Stipriaan Luiscius

Aan de Donkerstraat zat het kaarsenwinkeltje Ruud's Waskit. Ruud Snel, een bijzondere man, was de eigenaar. Markant, bekende Utrechter. Beetje zonderling. Twee jaar geleden overleed hij, 67 jaar oud. Wég winkeltje. Zangeres en pianiste Meike Veenhoven bracht een ode aan Ruud met het nummer Licht in de Donkerstraat op de cd Licht in de Donkerstraat, Utrecht bezongen.

UTRECHT - Ruud Snel begon zijn kaarsenwinkeltje niet zomaar. "Het was Ruud's bedoeling om met zijn kaarsen licht te brengen in 't leven van de mensen. Toen hij overleed ging het licht uit." Meike kan er melancholiek over verhalen. En zingen. Dit soort persoonlijke verhalen vormen de basis van haar nieuwe cd. "Deze cd zal voor veel mensen een feest van herkenning zijn. Ik wil ontroeren, raken."

Met liedjes als Utrecht bij nacht, Bim Bam Bom (over de Dom), Nijntje, Windstilte in de Zwaluwstraat, Aan de Maliebaan en Bloesem op de Valkstraat wil Meike de harten veroveren. Stuk voor stuk hebben de nummers een min of meer melancholieke toon. "Dat is gewoon mijn aard denk ik. Voor alle duidelijkheid: dat heeft niks met treurigheid te maken. Het is het besef dat alle schoonheid op zeker moment

weer verdwijnt."

Meike kwam op eenjarige leeftijd met haar moeder en broer naar Utrecht. Ze groeide op in Oudwijk en had pianoles aan de Maliebaan. "Met Utrecht voel ik me verbonden: al die plekken waar ik ooit was. Op deze cd zing ik vanachter mijn

**HET IS 'T BESEF
DAT ALLE
SCHOONHEID
WEER VERDWIJNT**

piano over mijn Utrecht."

Wat voor Utrecht is dat? "Ik vind Utrecht wat provinciaals hebben. Ook al is het een van de vier grote steden. De echte oudheid van de stad is prachtig. Daar zijn nog veel sporen van terug te vinden. Utrecht had veel kloosters. Sommigen zijn weg, anderen zijn er nog of daarvan zie je de restanten. Het contrast van het oude en

Meike Veenhoven, bracht haar nieuwe cd 'Licht in de Donkerstraat, Utrecht bezongen' uit. Foto: Claudia Otten.

het jonge studentenleven intrigeert mij. Dat bruisende." Ze kent geen plekken, die door nieuwbouw of ander menselijk ingrijpen, aan schoonheid hebben ingeboet. "Veranderingen horen er bij hè." Soms ging ze de deur uit op zoek naar onderwerpen. Een andere keer liep ze toevallig te

gen iets aan. Bijvoorbeeld voor het liedje over begraafplaats Soestbergen, Gelijk een bloem des velds. Daar wandelde ze, zomaar. Het liedje ontstond. "Het nummer gaat uiteindelijk over iemand die náást de begraafplaats. Vanuit haar etage ziet ze de bloemen." Meike heeft zich laten inspire-

ren door de Utrechter C.S. Croone. Van hem is de uitspraak: 'Hoe verder hij ging, des te langer was zijn terugweg'. "Dat zie je nog terug op een gevel. Dat triggerde me en ik dacht: wie is die man." Ze las zijn boeken. "Vond de teksten pràchtig. Ook een soort melancholie, maar net wat anders. Het regeltje

komt ook wel terug in Utrecht bij nacht." Meike debuteerde in 2008. Ze won het Utrechts Kleinkunstfestival van 2010 en de Utrechtse Oeuvreprijs Kleinkunst 2016. In 2012 kwam haar tweede cd Alles van waarde uit. Nu dus Licht in de Donkerstraat. Info: www.meikeveenhoven.nl